

Bruxelles, den 23.5.2018
COM(2018) 338 final

2018/0170 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), for så vidt angår samarbejdet med Den Europæiske Anklagemyndighed og effektiviteten af OLAF's undersøgelser

{SWD(2018) 251 final}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Kommissionen er i gang med at gennemføre en ambitiøs lovgivningsmæssig dagsorden for at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. I juli 2017 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet direktivet om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser.

I oktober 2017 vedtog Rådet forordningen om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (EPPO). Oprettelsen af EPPO er en af Kommissionens vigtigste prioriteter inden for strafferet og bekæmpelse af svig rettet mod Unionens budget. EPPO vil ændre EU's institutionelle ramme for bekæmpelse af svig betydeligt. Den får kompetence til at foretage strafferetlige efterforskninger og anlægge sager ved domstolene i de deltagende medlemsstater. Den forventes at skabe en mere konsekvent og effektiv politik for retsforfølgning af lovovertrædelser, der skader Unionens budget, hvilket vil øge antallet af sager, der indbringes for domstolene og fører til domfældelse, og sikre en højere grad af tilbagesøgning.

Som følge af vedtagelsen af EPPO-forordningen er det nødvendigt at tilpasse forordning nr. 883/2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

OLAF blev oprettet i 1999 og havde navnlig til opgave at udføre administrative undersøgelser på området for beskyttelse af Unionens finansielle interesser. OLAF undersøger administrative uregelmæssigheder og kriminel adfærd inden for sit administrative mandat. Det spiller en vigtig rolle i bekæmpelsen af svig, korrupktion og andre ulovlige aktiviteter gennem sine undersøgelser, der har til formål at muliggøre finansielle tilbagesøgninger, disciplinære og administrative foranstaltninger samt at rejse tiltale og foretage retsforfølgning. OLAF har anvendt sin undersøgelsesekspertise i forbindelse med svig mod Unionens budget, der er et område i konstant udvikling. Det har håndteret et stigende antal undersøgelser, hvilket har ført til et stigende antal henstillinger og beløb, som anbefales tilbagesøgt.

Inden for svig vil oprettelsen af EPPO være en væsentlig forbedring i forhold til den nuværende situation. I dag foretager OLAF administrative undersøgelser på grundlag af administrative beføjelser, der er begrænset i forhold til strafferetlige efterforskninger. Når det støder på mulige strafbare handlinger, kan det kun rette en henstilling til de nationale retsmyndigheder, men uden nogen garantier for, at der vil blive indledt en strafferetlig efterforskning. Fremover vil det i de medlemsstater, der deltager i EPPO, indberette sådanne formodede strafbare handlinger til EPPO og samarbejde med den i forbindelse med sine undersøgelser.

EPPO-forordningen indeholder allerede bestemmelser, der skal regulere forholdet mellem EPPO og OLAF. De er baseret på princippet om tæt samarbejde, udveksling af oplysninger, komplementaritet og ikkeoverlapning. Disse regler skal afspejles og udbygges i forordning nr. 883/2013. Tilpasningen af OLAF's retlige ramme, når EPPO bliver operationel, er derfor den vigtigste bevæggrund for at ændre forordning nr. 883/2013. For at sikre en gnidningsløs overgang til den nye ramme bør den ændrede forordning træde i kraft, inden EPPO bliver operationel (hvilket forventes at ske ved udgangen af 2020).

EPPO og OLAF har begge inden for deres respektive kompetenceområder mandat til at beskytte Unionens finansielle interesser. Mens EPPO vil foretage strafferetlig efterforskning med henblik på at efterforske og retsforfølge gerningsmænd og medvirkende til strafbare

handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, vil OLAF fortsætte med at foretage administrative undersøgelser med særlig vægt på at fremme administrative tilbagesøgninger og forhindre yderligere skade for Unionens finanser gennem administrative foranstaltninger. Den kommende europæiske anklagemyndighed (EPPO) og OLAF har forskelligt fokus, men arbejder hen imod et fælles mål.

OLAF vil på samme måde som i dag også fortsætte sine undersøgelser i de medlemsstater, der indtil videre ikke deltager i EPPO. I disse medlemsstater bør de nationale myndigheder og OLAF bidrage til at tilvejebringe betingelserne for at sikre et effektivt og ensartet niveau for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser i hele EU.

Derfor er det vigtigt, at OLAF's retlige ramme er afpasset efter formålet, så det kan udfylde sin rolle i forhold til EPPO, medlemsstaterne og Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. Kommissionen konkluderede i sin evaluering af forordning nr. 883/2013, at forordningen gav OLAF mulighed for fortsat at levere konkrete resultater i forbindelse med beskyttelsen af Unionens budget. De ændringer, der blev foretaget i 2013, medførte klare forbedringer med hensyn til gennemførelsen af undersøgelser, samarbejdet med partnere og de berørte personers rettigheder. Samtidig blev der ved evalueringen påpeget mangler, som indvirker på undersøgelsesernes effektivitet. Disse resultater vedrører en lang række områder, herunder OLAF's undersøgelsesværktøjer, håndhævelsen af OLAF's beføjelser, ensartede betingelser for gennemførelsen af interne undersøgelser, gennemførelsen af digitale kriminaltekniske foranstaltninger, forskelle i opfølgningen af OLAF's henstillinger, samarbejdsforpligtelserne for medlemsstaterne og Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer eller den overordnede sammenhæng i den retlige ramme.

Dette forslag har dog ikke til formål at tage alle evalueringresultater op, da den reviderede forordning burde være i kraft, når EPPO bliver operationel. Forslaget indeholder derfor et begrænset antal målrettede ændringer baseret på de mest entydige konklusioner af evalueringen. Der er tale om væsentlige ændringer, der er nødvendige på kort sigt for at styrke rammen om OLAF's undersøgelser med henblik på at opretholde et stærkt og velfungerende OLAF, der supplerer EPPO's strafferetlige tilgang med administrative undersøgelser, uden at de indebærer en ændring af dets mandat eller beføjelser.

Fokus ligger på områder, hvor den nuværende mangel på klarhed i en række bestemmelser i den nuværende forordning fører til hindringer for OLAF's effektive indsats, navnlig i forbindelse med kontrol og inspektion på stedet eller adgang til bankkontooplysninger. De foreslåede ændringer har til formål at præcisere og begrænse uklarheden i de gældende bestemmelser for de berørte økonomiske beslutningstagere, medlemsstaterne og OLAF og dermed styrke retssikkerheden. De vil gøre det muligt for OLAF at fungere på en effektiv og sammenhængende måde i forbindelse med alle dets undersøgelser. Dette er direkte knyttet til målene om en stærk beskyttelse af budgettet i hele Unionen kombineret med passende processuelle garantier for de økonomiske beslutningstagere, der er genstand for undersøgelser.

Det overordnede mål med forslaget er at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Dette vil blive sikret ved tre specifikke mål, nemlig at:

- tilpasse OLAF's arbejdsgang til oprettelsen af EPPO
- forbedre effektiviteten af OLAF's undersøgelsesfunktion
- præcisere og forenkle udvalgte bestemmelser i forordning nr. 883/2013.

Det fremgik allerede af Kommissionens evalueringsrapport, at det forslag, der indeholder disse målrettede ændringer, kunne blive fulgt op af en mere omfattende proces med henblik på at modernisere OLAF's ramme, hvis centrale aspekter går tilbage til oprettelsen af OLAF i

1999. Dette vil være en anledning til at overveje andre mere grundlæggende ændringer i forbindelse med områder og tendenser for svig i det 21. århundrede, og det bør ske under hensyntagen til den erfaring, der er høstet med samarbejdet mellem EPPO og OLAF. Det ville også gøre det muligt at tage andre evalueringsresultater i betragtning samt de aspekter af den retlige ramme, hvor der kan være behov for yderligere overvejelser og drøftelser.

Sammenhæng med gældende bestemmelser på området

Ændringen af forordning nr. 883/2013 er en følge af oprettelsen af EPPO og har netop til formål at sikre sammenhængen i den retlige ramme for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Den er efter vedtagelsen af direktivet om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser og af EPPO-forordningen et yderligere skridt hen imod en styrket retlig ramme, der skal sikre, at alle disponible midler anvendes effektivt i bekæmpelsen af svig.

Dette er især relevant, eftersom Unionen bevæger sig hen imod den næste flerårige finansielle ramme. En effektiv og korrekt gennemførelse af Unionens budget er afgørende for at skabe tillid blandt EU-borgerne og øge merværdien af det europæiske projekt. Oprettelsen af EPPO og styrkelsen af OLAF's retlige ramme bidrager til traktatens mål om et højt niveau for beskyttelse af Unionens budget på hele Unionens område (artikel 325 i TEUF).

Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Dette initiativ er i overensstemmelse med udviklingen på andre lovgivningsområder, der har til formål at gøre Unionens indtægter, udgifter og aktiver mere modstandsdygtige over for svig og styrke samarbejdet mellem de retshåndhævende myndigheder.

s2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

Retsgrundlag

Forslaget bygger på artikel 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 106a i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

Nærhedsprincippet

OLAF udfører en specifik europæisk opgave, nemlig beskyttelsen af Unionens finansielle interesser inden for rammerne af artikel 317 og 325 i TEUF, der ikke på samme måde kan gennemføres på nationalt plan. Forslaget vedrører undersøgelser, der udføres af et EU-kontor, og som for øjeblikket er reguleret ved en EU-forordning. Det ændrer ikke medlemsstaternes beføjelser til og ansvar for bekæmpelse af svig, der skader Unionens finansielle interesser – et ansvar, som medlemsstaterne deler med Unionen – og udvider heller ikke OLAF's beføjelser og mandat.

Forslaget vedrører forbindelserne med EPPO, der er et EU-organ, som er oprettet ved en EU-forordning. Håndteringen af samarbejdet mellem OLAF og EPPO kræver derfor handling på EU-plan.

De ændringer, der har til formål at forbedre udformningen af henvisninger til national lovgivning i OLAF's retlige ramme (i forbindelse med kontrol og inspektion på stedet og gyldigheden af OLAF's rapporter), og den bistand, der ydes af medlemsstaterne (navnlig med henblik på at give OLAF adgang til bankoplysninger), er nødvendige for at sikre en effektiv og mere sammenhængende gennemførelse af de undersøgelser, som OLAF foretager i hele Unionen. Dette er nødvendigt for, at OLAF kan anvende sine undersøgelsesværktøjer effektivt i alle medlemsstater med henblik på at beskytte en europæisk interesse (Unionens

finansielle interesser), samtidig med at der skabes passende processuelle garantier for økonomiske beslutningstagere, der er genstand for OLAF's undersøgelser. Disse mål kræver handling på EU-plan.

Proportionalitetsprincippet

De foreslåede ændringer er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå de foreslåede mål, og er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Ændringerne vedrørende EPPO er en konsekvens af vedtagelsen af forordning nr. 2017/1939. De er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at tilpasse OLAF's funktion, så den afspejler de principper for forholdet mellem EPPO og OLAF, der er fastsat i denne forordning.

Endvidere tages en række begrænsede aspekter af forordningen op, når praksis har afsløret mangler i det eksisterende system. Selv om konklusionerne af evalueringen var vidtrækkende, foreslås der kun ændringer, når disse ændringer er vigtige på kort sigt for at sikre effektiviteten af OLAF's undersøgelser. De konkrete ændringer ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, og afvejer de forskellige retlige interesser, der er involveret. Bestemmelserne om gennemførelse af kontrol på stedet er kun ændret i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at OLAF kan anvende dette undersøgelsesværktøj effektivt i alle medlemsstater. Disse ændringer berører ikke anvendelsen af den nationale lovgivning i de situationer, hvor den fortsat er relevant, dvs. når de nationale myndigheder opfordres til at bistå OLAF i overensstemmelse med deres nationale procedureregler. Dette princip finder også anvendelse på den nye bestemmelse om adgang til bankoplysninger. Her gælder, at selv om det var nødvendigt at præcisere i forordningen, at de nationale kompetente myndigheder bør bistå OLAF med at få adgang til sådanne oplysninger, hvilket er af afgørende betydning for at afsløre mange former for svig, vil de gøre dette i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Valg af retsakt

Forordning nr. 883/2013 skal ændres ved den samme type retsakt.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Evaluering af forordning nr. 883/2013

Den 2. oktober 2017 vedtog Kommissionen sin rapport om evalueringen af anvendelsen af forordning nr. 883/2013. Den var ledsaget af en udtalelse fra OLAF's Overvågningsudvalg.

Evalueringen konkluderede, at forordningen havde givet OLAF mulighed for fortsat at levere konkrete resultater i forbindelse med beskyttelsen af Unionens budget. Evalueringen afslørede også en række mangler, der påvirker effektiviteten af OLAF's undersøgelser negativt. Disse resultater vedrører en lang række områder i forbindelse med anvendelsen af forordningen. De resultater, der behandles i forslaget, og som anses for afgørende på kort sigt for at styrke rammen for OLAF's undersøgelser, er sammenfattet nedenfor.

For så vidt angår gennemførelsen af undersøgelser stammer OLAF's undersøgelsesbeføjelser fra forskellige EU-retsakter, herunder forordningen. I flere tilfælde var anvendelsen af sådanne beføjelser i henhold til disse retsakter også underlagt betingelser i national lovgivning, navnlig for så vidt angår kontrol og inspektion på stedet af økonomiske beslutningstagere og digitale kriminaltekniske foranstaltninger, der gennemføres på medlemsstaternes område. Evalueringen viste, at det ikke er helt klart, i hvilket omfang national lovgivning finder anvendelse i henhold til forordning nr. 883/2013. Forskellige fortolkninger af de relevante bestemmelser og forskelle i national lovgivning fører til en

opsplitning i udøvelsen af OLAF's undersøgelsesbeføjelser og hindrer endog OLAF's mulighed for at gennemføre sine undersøgelser effektivt i alle medlemsstater.

Det fremgik også af evalueringen, at behovet og muligheden for bedre adgang til bankkontooplysninger på passende betingelser, der kunne være afgørende for afsløringen af mange tilfælde af svig eller uregelmæssighed, burde vurderes. På momsområdet viste den, at OLAF's mandat bør præciseres og styrkes.

Ved evalueringen blev der også identificeret en række tilfælde i samarbejdet med de nationale myndigheder, hvor det var vanskeligt for OLAF at opnå den nødvendige bistand, samtidig med at det blev anerkendt, at de koordineringstjenester for bekæmpelse af svig, der blev indført ved forordning nr. 883/2013, var en meget positiv udvikling i den henseende.

Med hensyn til opfølgningen af undersøgelser vedrører den vigtigste faktor, der påvirker opfølgningen af OLAF's henstillinger, og som er blevet identificeret i forbindelse med evalueringen, reglerne om gyldigheden af bevismidler, som OLAF har indsamlet i forbindelse med nationale retslige procedurer. Det er fastsat i forordningen, at OLAF's rapporter udgør gyldige bevismidler på samme måde og på samme vilkår som de administrative rapporter, der udarbejdes af de nationale administrative inspektører. Det fremgik af evalueringen, at denne regel i nogle medlemsstater ikke i tilstrækkelig grad sikrer effektiviteten af OLAF's aktiviteter.

Forordningen giver også OLAF mandat til at yde medlemsstaterne bistand med koordineringen af deres indsats for at beskytte Unionens finansielle interesser. Dette er et centralt element i OLAF's mandat til at støtte grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstaterne. Forordningen indeholder dog ikke detaljerede bestemmelser om de nærmere vilkår for koordinering.

Endelig blev der ved evalueringen identificeret en række bestemmelser i forordningen, som med fordel kunne præciseres.

Høring af interesserede parter

Forordning nr. 883/2013 regulerer gennemførelsen af OLAF's undersøgelser og samarbejdsmechanismer med institutionelle partnere. De grupper af interesserede parter, som den berører, er veldefinerede og skal for de flestes vedkommende findes inden for Unionens institutionelle ramme og de relevante myndigheder i medlemsstaterne. Den brede offentlighed kan ikke anses for at være direkte berørt af forordningens bestemmelser eller for at være ansvarlig for deres anvendelse eller for at besidde specifikke beviser, som er nødvendige for revisionen. Derfor blev der ikke gennemført en åben offentlig høring.

Køreplanen for initiativet var åben for offentlig feedback i fire uger, men der blev ikke modtaget nogen feedback.

Der blev gennemført en målrettet høring af de relevante grupper af interesserede parter:

- De nationale myndigheder (koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig samt rets-, håndhævelses- og forvaltningsmyndighederne) blev hørt i forbindelse med en undersøgelse. Undersøgelsen fokuserede på alle medlemsstater, idet den blev formidlet via koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig, og der blev modtaget 44 svar fra 21 forskellige medlemsstater
- Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer blev hørt i forbindelse med en undersøgelse, på hvilken der blev modtaget 28 svar.
- Akademikere og forsvarsadvokater gav udtryk for deres synspunkter i forbindelse med en særlig workshop.

Størstedelen af de hørte interesserede parter tilsluttede sig den mulige ændring af forordning nr. 883/2013 i lyset af den kommende oprettelse af EPPO, således at OLAF og EPPO kan arbejde tæt sammen og hver især effektivt udøve deres mandat. Der er bred enighed om, at der er behov for klare regler for at undgå overlappning og for at sikre størst mulig komplementaritet og undgå mangler.

De interesserede parter, der blev hørt, var i varierende omfang enige i, at det var nødvendigt at ændre forordning nr. 883/2013 for at forbedre effektiviteten af OLAF's undersøgelser. Nødvendigheden af at forbedre OLAF's evne til at foretage undersøgelser på en effektiv og sammenhængende måde på tværs af medlemsstaterne blev støttet i de fleste af svarene. Et flertal støttede også præciseringen og styrkelsen af forordningen for så vidt angår moms og OLAF's adgang til bankoplysninger. Respondenterne gav udtryk for divergerende syn på spørgsmål såsom gyldigheden af OLAF's rapporter i nationale retssager eller den rolle og det mandat, som koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig har.

Den 16. februar 2018 godkendte Coreper "resultatet af drøftelserne om Kommissionens rapport om evalueringen af anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013". Den opfordrede Kommissionen til primært at fokusere på de emner, der er nødvendige for, at OLAF kan samarbejde gnidningsløst med EPPO, uden at OLAF's kompetencer og beføjelser dog skal udvides. Derudover opregnede den en række emner, som visse delegerationer ønskede at få taget op i forslaget.

Revisionen af forordning nr. 883/2013 blev også drøftet af medlemsstaternes justitsministre, først på deres uformelle møde den 26. januar 2018 i Sofia, og derefter i Rådet (retlige og indre anliggender) den 8.-9. marts 2018 i Bruxelles. Rådet understregede, at samarbejdet mellem EPPO og OLAF er vigtigt og bør bygge på en klar kompetence- og ansvarsfordeling samt komplementaritet, idet konkurrence eller dobbeltarbejde skal undgås. Forordning nr. 883/2013 bør afspejle bestemmelserne i EPPO-forordningen om forholdet mellem OLAF og EPPO.

Udtalelse nr. 2/2017 fra OLAF's Overvågningsudvalg om anvendelsen af forordning nr. 883/2013 blev også taget i betragtning ved udarbejdelsen af forslaget. I udtalelsen understreges det, at den ændrede forordning bør tilvejebringe et ensartet grundlag for alle undersøgelser for at undgå opsplitning og fortolkningsvanskeligheder og for at styrke klarheden af lovgivningen og de processuelle garantier. Den kommer ind på nødvendigheden af at få adgang til oplysninger om bankkonti og pengeoverførsler og til at efterforske momssvig inden for EU. I udtalelsen opfordres der også til domstolskontrol og styrkelse af de processuelle garantier og kontrollen hermed, navnlig i forbindelse med oprettelsen af EPPO, og til at forbedre gyldigheden af OLAF's bevismidler i retslige procedurer. Den understreger behovet for klarhed i det fremtidige samspil mellem OLAF og EPPO. Endelig opfordres der i udtalelsen til at præcisere Overvågningsudvalgets rolle og mandat og dets adgang til oplysninger vedrørende OLAF's undersøgelsesfunktion.

Endvidere støtter den omfattende høring af interesserede parter, der blev gennemført i forbindelse med evalueringen af anvendelsen af forordning nr. 883/2013, det analytiske arbejde, der ledsager forslaget.

Indhentning og brug af ekspertbistand

Den eksterne undersøgelse, der blev gennemført i forbindelse med evalueringen af forordning nr. 883/2013, og flere uafhængige undersøgelser blev anvendt til støtte for udarbejdelsen af forslaget. Ekspertes blev hørt i forbindelse med en særlig workshop.

Konsekvensanalyse

En konsekvensanalyse blev ikke anset for nødvendig. Forslaget ledsages af et analytisk arbejdsdokument, der er baseret på udstrakt brug af evalueringsrapporten, eksterne undersøgelser og resultaterne af ovennævnte høringer.

Grundlæggende rettigheder

De grundlæggende rettigheder beskyttes i forbindelse med OLAF's undersøgelser, herunder gennem særlige bestemmelser om processuelle garantier i forordning nr. 883/2013 og i forordning nr. 2185/1996 vedrørende kontrol og inspektion på stedet. Desuden skal OLAF generelt sikre, at det under udøvelsen af sine aktiviteter respekterer de rettigheder, der er nedfældet i chartret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder (herefter "chartret").

Der blev indført en ny artikel 9 om processuelle garantier, da forordning nr. 883/2013 blev vedtaget. Artikel 9 gentager en række principper, der er afgørende for de undersøgelser, som OLAF foretager, herunder navnlig OLAF's pligt til at fremskaffe såvel belastende som diskulperende oplysninger om den berørte person, retten til en objektiv og upartisk undersøgelse, uskyldsformodning og retten til ikke at inkriminere sig selv. Artikel 9 indeholder desuden særlige bestemmelser om bl.a.

- de berørte personers og vidners ret til et forudgående varsel, inden de bliver indkaldt til samtale/hørt
- for de berørte personer, retten til at fremsætte bemærkninger om sagens faktiske omstændigheder, når undersøgelsen er blevet afsluttet, og inden der drages konklusioner, og OLAF's pligt til at sørge for, at der i den endelige undersøgelsesrapport henvises til sådanne bemærkninger
- hvis det viser sig, at vidner kan være en berørt person, retten til, at en samtale afsluttes, og at den person, der er indkaldt til samtale, oplyses om sine rettigheder
- de hørte personers ret til at benytte et hvilket som helst af EU-institutionernes officielle sprog (tjenestemænd eller øvrige ansatte i Unionen kan blive pålagt at benytte et af institutionernes officielle sprog, som de har et indgående kendskab til) og til at godkende eller fremsætte bemærkninger til referatet af samtalen. For de berørte personer suppleres disse af retten til at blive bistået af en person efter eget valg og til at modtage en kopi af referatet af samtalen
- retten for tjenestemænd, øvrige ansatte, medlemmer af en EU-institution eller et EU-organ, lederen af et kontor eller agentur eller medlemmer af personalet til at blive orienteret, når en undersøgelse viser, at de kan være en person, der er berørt af en undersøgelse, og retten til at fremsætte bemærkninger, når OLAF orienterer de nationale myndigheder, inden den indleder en intern undersøgelse, eller i løbet af denne undersøgelse.

Den nye artikel 9 om processuelle garantier suppleres af bestemmelser om:

- nødvendigheden af skriftlig bemyndigelse fra generaldirektøren til at udføre undersøgelsesopgaver med angivelse af emnet, formålet og retsgrundlaget for undersøgelsen og de beføjelser, der følger af dette retsgrundlag (artikel 7, stk. 2)
- en legalitetskontrol (artikel 17, stk. 7) vedrørende prøvningen af legaliteten (herunder overholdelse af processuelle garantier og grundlæggende

rettigheder), proportionalitet og nødvendigheden af undersøgelsesaktiviteterne, inden de gennemføres, og den overordnede gennemgang af de endelige rapporter

- bestemmelser om fortrolighed og databeskyttelse (artikel 10)
- forskellige interne og eksterne kontroller (den mulighed, som en person, der er berørt af en undersøgelse, har for at indgive en klage til OLAF, og kontrol, der udføres af Overvågningsudvalget, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Den Europæiske Ombudsmand, Den Europæiske Revisionsret og Domstolen i overensstemmelse med deres respektive mandater).

Dette sæt af bestemmelser og kontroller sikrer en standard for beskyttelsen af processuelle garantier og grundlæggende rettigheder for personer, der er involveret i OLAF's undersøgelser, som er formålstjenlig og i overensstemmelse med den omstændighed, at OLAF foretager administrative undersøgelser på grundlag af administrative beføjelser. Endvidere suppleres OLAF's undersøgelser af en rapport og henstillinger, der, hvor det er relevant, følges op af andre myndigheder. Når sådanne andre myndigheder udarbejder en afgørelse, der berører de pågældende personers retsstilling, finder yderligere processuelle rettigheder og garantier anvendelse i overensstemmelse med den gældende retlige ramme.

Den retlige ramme vedrørende processuelle garantier i forbindelse med OLAF's undersøgelser, der var resultatet af forordning nr. 883/2013, var ved evalueringen almindeligt anerkendt som en positiv forbedring med henblik på at beskytte rettighederne for personer, der er genstand for en undersøgelse foretaget af OLAF. I den forbindelse har evalueringen ikke vist, at der var behov for at revidere de eksisterende bestemmelser.

De foreslåede ændringer indvirker ikke på den samlede balance mellem OLAF's undersøgelsesbeføjelser og de processuelle rettigheder for de undersøgte personer. OLAF's beføjelser vil ikke blive ændret med dette initiativ, men de vil blive præciseret i flere tilfælde. De foreslåede ændringer vedrørende gennemførelsen af kontrol og inspektion på stedet ligger inden for de nuværende beføjelser og vil skabe mere præcise rammer for anvendelsen af den nationale lovgivning og dermed også større klarhed for de gældende garantier og rettigheder for de berørte beslutningstagere.

Forslaget præciserer endvidere, at de processuelle garantier, der er fastsat i forordning nr. 883/2013 samt i andre EU-retsakter, gælder for denne kontrol og inspektion på stedet. Dette omfatter retten til ikke at inkriminere sig selv, til at blive bistået af en person efter eget valg og til at benytte et sprog i den medlemsstat, hvor kontrollen udføres). Der vil gælde yderligere garantier, når de nationale myndigheders bistand er nødvendig for udførelsen af kontrollen, hvis en økonomisk beslutningstager gør indsigelse mod den, eller i andre tilfælde, hvor medlemsstaternes myndigheder bistår OLAF i forbindelse med en kontrol. I sådanne tilfælde finder den nationale lovgivning anvendelse, herunder processuelle garantier i forbindelse med medlemsstaternes generelle forpligtelse til at sikre, at OLAF's indsats er effektiv.

Samarbejdet mellem OLAF og EPPO samt nye bestemmelser om bistand fra de nationale myndigheder med henblik på få adgang til bankoplysninger og om samarbejde med Eurofisc kan kræve udveksling af personoplysninger. OLAF skal anvende bestemmelserne i forordning nr. 45/2001 på sådanne overførsler. For at afspejle den aktuelle praksis og styrke databeskyttelsen ændres med forslaget artikel 10, stk. 4, der gjorde det muligt for OLAF at udpege en databeskyttelsesansvarlig, så dette nu bliver en forpligtelse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De foreslåede ændringer af forordningen har ikke ingen virkninger for Unionens budget.

5. ANDRE FORHOLD

Gennemførelsesplaner og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering er det ikke nødvendigt at udarbejde en gennemførelsesplan for en forordning.

I forbindelse med oprettelsen af EPPO og fastlæggelsen af detaljerede bestemmelser om operationelt samarbejde skal der indgås samarbejdsordninger mellem OLAF og EPPO.

Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

I. Forbindelserne med EPPO

Generelle principper

Artikel 1, stk. 4a, og artikel 12g indeholder de generelle principper for forholdet mellem OLAF og EPPO. De afspejler artikel 101 i forordning 2017/1939, der kræver et tæt og komplementært forhold, således at alle disponible midler kan anvendes til at beskytte Unionens finansielle interesser. Der fastsættes samarbejdsordninger, da de vil være nødvendige for at præcisere de konkrete regler for samarbejde og udveksling af oplysninger.

Indberetning til EPPO

Artikel 12c indeholder en forpligtelse for OLAF til uden unødigt forsinkelse at underrette EPPO om enhver adfærd, i forbindelse med hvilken EPPO kan udøve sin kompetence i henhold til artikel 24 i forordning 2017/1939. Indberetningen bør indeholde de minimumsoplysninger, der er omhandlet i artikel 24 i forordning 2017/1939. OLAF har beføjelse til at foretage en foreløbig vurdering af de modtagne oplysninger for at sikre, at de oplysninger, der videresendes til EPPO, er tilstrækkeligt underbygget og indeholder de nødvendige elementer. Artikel 12c afspejler også bestemmelsen i forordning 2017/1939 om, at OLAF af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer kan blive anmodet om at udføre denne kontrol på deres vegne.

Ikkeoverlappende undersøgelser, støtte til EPPO og supplerende undersøgelser

Artikel 12d afspejler artikel 101, stk. 2, i forordning nr. 2017/1939, der bestemmer, at OLAF ikke må indlede en parallel administrativ undersøgelse af de samme faktiske omstændigheder, som er genstand for en efterforskning ved EPPO. Med denne artikel indføres der også en høringsmekanisme med henblik på at konstatere, om EPPO foretager en efterforskning.

Artikel 12e indeholder de specifikke procedureregler, der finder anvendelse på anmodninger fra EPPO til OLAF, med henblik på at støtte eller supplere EPPO's virksomhed i overensstemmelse med artikel 101, stk. 3, i forordning 2017/1939.

Artikel 12f bestemmer, at OLAF i behørigt begrundede tilfælde med henblik på at muliggøre vedtagelse af forebyggende foranstaltninger eller finansielle, disciplinære eller administrative foranstaltninger kan indlede eller fortsætte en administrativ undersøgelse for at supplere en strafferetlig efterforskning, der udføres af EPPO. Dette er i tråd med forordning 2017/1939, der bestemmer, at alle disponible midler skal anvendes til at beskytte Unionens finansielle interesser (artikel 101, stk. 1), og at reglen om ikkeoverlapping ikke må berøre OLAF's beføjelse til at indlede en administrativ undersøgelse på eget initiativ i tæt samråd med EPPO (betragtning 103). Denne bestemmelse muliggør administrative undersøgelser, der ikke har til formål at fastslå mulige elementer i en strafbar handling, men som fokuserer på at sikre tilbagesøgning eller bane vejen for administrative eller disciplinære foranstaltninger. Tilfælde, hvor administrative foranstaltninger kan være et nyttigt supplement til EPPO's aktiviteter, omfatter f.eks. administrativ tilbagesøgning, når der er risiko for forældelse, eller når der står

meget store beløb på spil, eller nødvendigheden af at undgå yderligere udgifter i risikosituationer gennem administrative foranstaltninger.

For at beskytte effektiviteten af EPPO's efterforskning og retsforfølgning gør artikel 12f det muligt for EPPO at gøre indsigelse mod OLAF's indledning eller fortsættelse af en undersøgelse eller mod udførelsen af visse handlinger som led i denne undersøgelse. Denne mulighed er forenelig med artikel 101, stk. 3, i forordning 2017/1939, da en manglende indsigelse fra EPPO funktionelt svarer til en anmodning i henhold til denne bestemmelse.

Andre bestemmelser

Der foreslås flere tilpasninger af eksisterende bestemmelser i forordning nr. 883/2013 for at tage hensyn til oprettelsen af EPPO (artikel 8, stk. 1 og 4, artikel 9, stk. 4, artikel 16 og artikel 17, stk. 5 og 8).

II. Forbedring af effektiviteten af OLAF's undersøgelsesfunktion

Kontrol og inspektion på stedet og bistand fra nationale myndigheder

Forslaget har til formål at fjerne de uklarheder og hindringer, der er blevet afsløret ved evalueringen, ved at forbedre udformningen af henvisninger til national lovgivning med henblik på at sikre en mere effektiv og sammenhængende anvendelse af OLAF's beføjelser til at foretage kontrol og inspektion på stedet uden dog at ændre den måde, hvorpå forordningen fungerer i forhold til medlemsstaterne.

Ændringen af artikel 3 præciserer, at OLAF's kontrol og inspektion på stedet, når de økonomiske beslutningstagere er genstand for en kontrol foretaget OLAF, alene er underlagt EU-retten (forordning nr. 883/2013 og 2185/1996). Dette omfatter de processuelle garantier i forordning nr. 883/2013 og forordning nr. 2185/1996, hvis anvendelse i forbindelse med kontrol og inspektion på stedet er præciseret i artikel 3, stk. 5. Når den økonomiske beslutningstager ikke samarbejder, og OLAF må basere sig på de nationale myndigheder eller bistås af dem af andre grunde, opretholder artikel 3, stk. 7, og artikel 7, stk. 3, princippet om, at en sådan bistand skal ydes i overensstemmelse med national lovgivning. I henhold til artikel 3, stk. 3, har de økonomiske beslutningstagere pligt til at samarbejde med OLAF i forbindelse med dets undersøgelser.

Disse ændringer af artikel 3 vedrørende den gældende lovgivning for gennemførelsen af kontrol og inspektion på stedet er præciseringer i tråd med den fortolkning af forordning nr. 883/2013, som Retten har givet i sin nylige dom af 3. maj 2018 i sag T-48/16, Sigma Orionis mod Kommissionen¹. Retten slog fast, at i mangel af indsigelse fra den økonomiske beslutningstagers side foretages kontrol og inspektion på stedet af OLAF på grundlag af forordning nr. 883/2013 og forordning nr. 2185/1996 samt skriftlig bemyndigelse fra generaldirektøren for OLAF. EU-retten går forud for national ret, når et spørgsmål er reguleret ved forordning nr. 883/2013 eller 2185/1996. Den slår endvidere fast, at bestemmelserne (i forordning nr. 2185/1996) om en eventuel indsigelse fra den pågældende økonomiske beslutningstager mod kontrollen ikke indebærer en "ret til at modsætte sig", men blot nævner, at konsekvensen kan være, at kontrollen kan blive pålagt dem med bistand fra de nationale myndigheder (på grundlag af national lovgivning). Med hensyn til processuelle garantier minder Retten om, at OLAF skal respektere de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i EU-retten, herunder navnlig i chartret.

Ændringerne af artikel 8, stk. 2 og 3, og artikel 12, stk. 3, har til formål at sikre effektiviteten af OLAF's indsats i tilfælde, hvor forordningen henviser til anvendelsen af national lovgivning.

¹ Endnu ikke offentliggjort. Se præmis 73-118.

Bankkontooplysninger

Artikel 7, stk. 3, ændres for at præcisere medlemsstaternes pligt til at bistå OLAF ved at fremsende bankkontooplysninger. Med henblik på at øge effektiviteten af OLAF's undersøgelser bør dette omfatte oplysninger om indehavere af bankkonti i de nationale centrale registre over bankkonti eller systemer til dataudtræk i medlemsstaterne (femte direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge, som EU's medlovgivere nåede til enighed om i december 2017). I de tilfælde, hvor modus operandi i forbindelse med svig, der er genstand for undersøgelse, kræver en sådan viden, bør der også fremsendes oplysninger om finansielle transaktioner. Det princip, der allerede er fastsat i forordningen, om, at denne bistand skal ydes i overensstemmelse med national lovgivning, opretholdes.

Moms

Artikel 3, stk. 1, præciseres for at sikre, at kontrol og inspektion på stedet er til rådighed for OLAF på alle områder af dets mandat. For at muliggøre et effektivt samarbejde med medlemsstaterne sætter ændringen af artikel 12, stk. 5, endvidere OLAF i stand til at udveksle oplysninger med Eurofiscnetværket, der blev indført ved forordning nr. 904/2010.

Gyldigheden af bevismidler indsamlet af OLAF

Ændringen af artikel 11, stk. 2, fastholder princippet om ækvivalens med de regler, der gælder for de administrative rapporter, som de nationale administrative inspektører udarbejder i forbindelse med en straffesag. Med ændringen indføres princippet om gyldighed af OLAF's rapporter – kun betinget af en ægthedskontrol – i civile retlige procedurer ved de nationale domstole samt i administrative procedurer i medlemsstaterne. Endelig fastsætter bestemmelsen, at rapporterne er gyldige bevismidler i administrative og retslige procedurer på EU-plan. Dette vil forbedre den effektive anvendelse af resultaterne af OLAF's undersøgelser, uden at det dog berører vurderingen af sådanne beviser.

Koordineringstjenester for bekæmpelse af svig

Artikel 12a præciserer den rolle, som koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig spiller i medlemsstaterne, med henblik på at sikre, at OLAF får den bistand, der er nødvendig for effektiviteten af dens undersøgelser. Deres organisation og beføjelser henhører fortsat under den enkelte medlemsstats kompetence. Koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig kan støtte OLAF i forbindelse med eksterne og interne undersøgelser samt koordineringsaktiviteter og samarbejde indbyrdes.

Koordineringsaktiviteter

Med artikel 12b indføres en ny bestemmelse, der præciserer de koordineringsaktiviteter, som OLAF kan udføre.

III. Præcisering og forenkling

Ændringen af artikel 4, stk. 2, tilpasser gennemførelsen af digitale kriminaltekniske foranstaltninger til den teknologiske udvikling.

Ændringerne af artikel 3, stk. 9, artikel 11, stk. 3, og artikel 12, stk. 1, skaber større sammenhæng mellem reglerne vedrørende interne og eksterne undersøgelser.

Ændringen af artikel 7, stk. 6, præciserer, at Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer til enhver tid kan rådføre sig med OLAF med henblik på at træffe beslutning om forebyggende foranstaltninger.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), for så vidt angår samarbejdet med Den Europæiske Anklagemyndighed og effektiviteten af OLAF's undersøgelser**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 325, sammenholdt med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106a,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371³ og Rådets forordning (EU) 2017/1939⁴ har Unionen i væsentlig grad styrket de midler, der er tilgængelige for strafferetligt at beskytte Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) vil få beføjelse til at foretage strafferetlig efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med strafbare handlinger, der skader Unionens budget, jf. direktiv (EU) 2017/1371, i de deltagende medlemsstater.
- (2) Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig ("kontoret") foretager administrative undersøgelser af administrative uregelmæssigheder og kriminel adfærd. Det kan ved afslutningen af sine undersøgelser fremsætte retlige henstillinger til de nationale retsforfølgende myndigheder med henblik på at rejse tiltale og foretage retsforfølgning i medlemsstaterne. Fremover vil det i de medlemsstater, der deltager i EPPO, indberette sådanne formodede strafbare handlinger til EPPO og samarbejde med den i forbindelse med sine undersøgelser.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁵ bør derfor ændres som følge af vedtagelsen af forordning (EU) nr. 2017/1939. Bestemmelserne om forholdet mellem EPPO og kontoret i forordning (EU) 2017/1939 bør afspejles og

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁴ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

suppleres af bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 for at sikre det højeste niveau for beskyttelse af Unionens finansielle interesser ved hjælp af synergier mellem de to organer.

- (4) Kontoret og EPPO bør i betragtning af deres fælles mål om at bevare EU-budgettets integritet etablere og opretholde et nært forhold baseret på princippet om loyalt samarbejde og med henblik på at sikre deres respektive mandatets komplementaritet og koordineringen af deres indsats, navnlig for så vidt angår anvendelsesområdet for det forstærkede samarbejde om oprettelsen af EPPO. I sidste ende bør forholdet bidrage til at sikre, at alle midler anvendes til at beskytte Unionens finansielle interesser, og undgå unødvendigt dobbeltarbejde.
- (5) I henhold til forordning (EU) 2017/1939 skal kontoret samt alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og de kompetente nationale myndigheder uden unødigt forsinkelse underrette EPPO om strafbar adfærd, i forbindelse med hvilken EPPO kan udøve sin kompetence. Da OLAF har mandat til at foretage administrative undersøgelser af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, er det bedst egnet og udstyret til at fungere som en naturlig partner og privilegeret informationskilde for EPPO.
- (6) Oplysninger, der tyder på en mulig strafbar adfærd, som henhører under EPPO's kompetence, kan i praksis findes i de oprindelige påstande, som kontoret har modtaget, eller først opstå i forbindelse med en administrativ undersøgelse, som kontoret har indledt på grund af mistanke om administrative uregelmæssigheder. Kontoret bør for at overholde sin indberetningspligt over for EPPO derfor i givet fald indberette kriminel adfærd på et hvilket som helst tidspunkt før eller under en undersøgelse.
- (7) Forordning (EU) 2017/1939 fastlægger de minimumselementer, indberetninger som hovedregel skal indeholde. Det kan være nødvendigt for kontoret at foretage en foreløbig vurdering af påstandene for at fastslå disse elementer og indsamle de nødvendige oplysninger. Kontoret bør foretage denne vurdering hurtigst muligt og ved hjælp af midler, der ikke risikerer at bringe en eventuel fremtidig strafferetlig efterforskning i fare. Når vurderingen er afsluttet, bør det foretage indberetning til EPPO, hvis der identificeres en mistanke om en strafbar handling, der henhører under dets kompetenceområde.
- (8) I betragtning af kontorets ekspertise bør Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer have mulighed for at trække på kontoret med henblik på at foretage en sådan foreløbig vurdering af påstande, som er blevet indberettet til dem.
- (9) I overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 bør kontoret i princippet ikke indlede en administrativ undersøgelse parallelt med en efterforskning, der udføres af EPPO vedrørende de samme faktiske omstændigheder. I visse tilfælde kan beskyttelsen af Unionens finansielle interesser imidlertid kræve, at kontoret foretager en supplerende administrativ undersøgelse før afslutningen af en straffesag, som er indledt af EPPO, med henblik på at fastslå, om der er behov for forebyggende foranstaltninger, eller om der bør træffes finansielle, disciplinære eller administrative foranstaltninger. Disse supplerende undersøgelser kan bl.a. være relevante, når det er nødvendigt at tilbagesøge skyldige beløb til Unionens budget, der er omfattet af særlige regler om forældelse, når de beløb, der står på spil, er meget høje, eller når der er behov for at undgå yderligere udgifter i risikosituationer gennem administrative foranstaltninger.

- (10) I henhold til forordning (EU) 2017/1939 kan EPPO anmode kontoret om sådanne supplerende undersøgelser. I tilfælde, hvor EPPO ikke anmoder om det, bør en sådan supplerende undersøgelse på visse betingelser også kunne foretages på kontorets initiativ. EPPO bør navnlig have mulighed for at gøre indsigelse mod indledningen eller fortsættelsen af en undersøgelse foretaget af kontoret eller mod dets gennemførelse af specifikke efterforskningsaktiviteter. Begrundelserne for denne indsigelse bør være baseret på nødvendigheden af at beskytte effektiviteten af EPPO's efterforskning og stå i et rimeligt forhold til dette mål. Kontoret bør afholde sig fra at udføre den handling, som EPPO har gjort indsigelse mod. Hvis EPPO ikke gør indsigelse, bør kontorets undersøgelse gennemføres i tæt samarbejde med EPPO.
- (11) Kontoret bør aktivt støtte EPPO i dens undersøgelser. I den forbindelse kan EPPO anmode kontoret om at støtte eller supplere dens strafferetlige efterforskninger ved at udøve de beføjelser, der er omhandlet i denne forordning. I disse tilfælde bør kontoret udføre disse aktiviteter inden for rammerne af sine beføjelser og inden for de rammer, der er fastsat i denne forordning.
- (12) For at sikre en effektiv koordinering mellem kontoret og EPPO bør der løbende udveksles oplysninger mellem dem. Udvekslingen af oplysninger i de faser, der går forud for kontorets og EPPO's indledning af undersøgelser, er særlig relevant for at sikre en god koordinering mellem de forskellige foranstaltninger og undgå overlappning. Kontoret og EPPO bør fastsætte de nærmere regler og betingelser for denne udveksling af oplysninger i deres samarbejdsordninger.
- (13) Kommissionens rapport om evaluering af anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁶, der blev vedtaget den 2. oktober 2017, konkluderede, at ændringerne i 2013 har betydet klare forbedringer med hensyn til gennemførelsen af undersøgelser, samarbejde med partnere og berørte personers rettigheder. Samtidig har evalueringen kastet lys over mangler, som påvirker effektiviteten af undersøgelserne.
- (14) Det er nødvendigt at tackle de mest entydige konklusioner af Kommissionens evaluering ved at ændre forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013. Der er tale om væsentlige ændringer, der er nødvendige på kort sigt for at styrke rammen om kontorets undersøgelser med henblik på at opretholde et stærkt og velfungerende kontor, der supplerer EPPO's strafferetlige tilgang med administrative undersøgelser, uden at de indebærer en ændring af EPPO's mandat eller beføjelser. De vedrører primært områder, hvor manglen på klarhed i forordningen på nuværende tidspunkt hindrer kontorets effektive gennemførelse af undersøgelser såsom gennemførelsen af kontrol på stedet, muligheden for at få adgang til bankkontooplysninger eller anerkendelsen af de sagsrapporter, der er udarbejdet af kontoret, som gyldige bevismidler.
- (15) Disse ændringer berører ikke de processuelle garantier, der gælder i forbindelse med undersøgelser. Kontoret er forpligtet til at anvende de processuelle garantier i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁷ og dem, der er indeholdt i chartret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder. Denne ramme kræver, at kontoret udfører sine undersøgelser objektivt, upartisk og fortroligt, fremskaffer såvel belastende som diskulperende oplysninger om

⁶ COM(2017) 589. Rapporten blev ledsaget af et evalueringsarbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, SWD(2017) 332, og en udtalelse fra kontorets Overvågningsudvalg, udtalelse 2/2017.

⁷ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

den berørte person og gennemfører efterforskningsforanstaltninger på grundlag af en skriftlig bemyndigelse og efter en legalitetskontrol. Kontoret skal sikre overholdelsen af rettighederne de for personer, der er berørt af dets undersøgelser, herunder uskyldsformodningen og retten til ikke at inkriminere sig selv. Når de berørte personer høres, har de bl.a. ret til at blive bistået af en person efter eget valg, til at godkende referatet af samtalen og til at benytte et hvilket som helst af de officielle EU-sprog. De berørte personer har også ret til at fremsætte bemærkninger om sagens faktiske omstændigheder, inden der drages konklusioner.

- (16) Kontoret udfører kontrol og inspektion på stedet, så det kan få adgang til økonomiske beslutningstageres lokaler og dokumenter som led i sin efterforskning af mistanke om svig, korruption eller anden ulovlig adfærd, der skader Unionens finansielle interesser. Den gennemføres i overensstemmelse med nærværende forordning og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, ifølge hvilke disse beføjelser i visse tilfælde er underlagt betingelserne i national lovgivning. Det blev ved Kommissionens evaluering fastslået, at det ikke altid er angivet, om national lovgivning bør finde anvendelse, hvilket hindrer effektiviteten af kontorets undersøgelsesaktiviteter.
- (17) Det er derfor hensigtsmæssigt at præcisere de tilfælde, hvor national lovgivning bør finde anvendelse i forbindelse med kontorets undersøgelser, uden dog at ændre de beføjelser, som kontoret har til rådighed, eller den måde, hvorpå forordningen fungerer i forhold til medlemsstaterne. Denne præcisering afspejler Rettens nylige dom i sag T-48/16, Sigma Orionis mod Kommissionen.
- (18) Kontorets gennemførelse af kontrol og inspektion på stedet i situationer, hvor den pågældende økonomiske beslutningstager underkaster sig kontrol, bør være underlagt EU-retten alene. Dette burde gøre det muligt for den at udøve sine undersøgelsesbeføjelser på en effektiv og sammenhængende måde i alle medlemsstaterne med henblik på at bidrage til et højt niveau for beskyttelse af Unionens finansielle interesser i hele Unionen som krævet i artikel 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (19) I situationer, hvor kontoret skal basere sig på bistand fra de nationale kompetente myndigheder, især i sager, hvor en økonomisk beslutningstager modsætter sig kontrol og inspektion på stedet, bør medlemsstaterne sikre, at kontorets indsats er effektiv, og yde den nødvendige bistand i overensstemmelse med de relevante nationale retsplejeregler.
- (20) Der bør i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 indføres en forpligtelse for de økonomiske beslutningstagere til at samarbejde med kontoret. Dette er i overensstemmelse med deres forpligtelse i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 til at give adgang til udførelse af kontrol og inspektion på stedet og til lokaler, udendørsarealer, transportmidler og andre faciliteter, der anvendes i erhvervsmæssigt øjemed, og med kravet i artikel 129⁸ i finansforordningen om, at enhver person eller enhed, der modtager EU-midler, fuldt ud skal samarbejde om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, herunder i forbindelse med undersøgelser, der foretages af kontoret.
- (21) Som en del af denne samarbejdsforpligtelse bør kontoret kunne kræve, at økonomiske beslutningstagere, der kan have været involveret i det forhold, der undersøges, eller

⁸ Artikel 129 vil blive indsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/XX (den nye finansforordning), som der er opnået politisk enighed om, og som forventes vedtaget i de kommende måneder.

som kan ligge inde med relevante oplysninger, giver disse oplysninger. Ved imødekommelsen af sådanne anmodninger er de økonomiske beslutningstagere ikke forpligtet til at indrømme, at de har begået en ulovlig aktivitet, men er forpligtet til at besvare faktuelle spørgsmål og fremlægge dokumenter, selv om disse oplysninger kan blive brugt imod dem eller imod en anden beslutningstager til at bevise, at der foreligger en ulovlig aktivitet.

- (22) Økonomiske beslutningstagere bør have mulighed for at benytte et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor kontrollen finder sted, og ret til at blive bistået af en person efter eget valg, herunder af en ekstern juridisk rådgiver, i forbindelse med kontrol og inspektion på stedet. Tilstedeværelsen af en juridisk rådgiver er imidlertid ikke en retlig forudsætning for gyldigheden af kontrollen og inspektionen på stedet. For at sikre effektiviteten af kontrollen og inspektionen på stedet, navnlig med hensyn til risikoen for, at bevismateriale kan forsvinde, bør kontoret kunne få adgang til lokaler, udendørsarealer, transportmidler eller andre områder, der anvendes i erhvervsmæssigt øjemed, uden at afvente, at beslutningstageren har rådført sig med sin juridiske rådgiver. Det bør kun acceptere en kort, rimelig udsættelse, for at beslutningstageren kan rådføre sig med sin juridiske rådgiver, inden det påbegynder udførelsen af kontrollen. Enhver sådan udsættelse skal begrænses til det strengt nødvendige.
- (23) For at sikre gennemsigtighed ved gennemførelsen af kontrol og inspektion på stedet bør kontoret give økonomiske beslutningstagere passende oplysninger om deres pligt til at samarbejde og konsekvenserne af at nægte at gøre dette og om den procedure, der finder anvendelse på kontrollen, herunder de gældende processuelle garantier.
- (24) I forbindelse med interne undersøgelser og i givet fald eksterne undersøgelser har kontoret adgang til alle relevante oplysninger, som institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne ligger inde med. Som det fremgår af Kommissionens evaluering, er det nødvendigt at præcisere, at denne adgang bør være mulig, uanset på hvilken databærer disse oplysninger eller data er lagret, for at tage højde for den løbende teknologiske udvikling.
- (25) Af hensyn til en mere sammenhængende ramme for kontorets undersøgelser bør reglerne vedrørende interne og eksterne undersøgelser tilpasses yderligere for at afhjælpe visse uoverensstemmelser, der er blevet identificeret ved Kommissionens evaluering, når divergerende regler ikke er begrundet. Dette bør f.eks. være tilfældet, når der skal fastsættes bestemmelser om, at rapporter og henstillinger, der udarbejdes efter en ekstern undersøgelse, kan sendes til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur, for at den/det kan træffe passende foranstaltninger, sådan som det er tilfældet med interne undersøgelser. Kontoret bør, når dets mandat giver mulighed for det, støtte den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur i forbindelse med opfølgningen af sine henstillinger. For yderligere at sikre samarbejdet mellem kontoret og institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne bør kontoret om nødvendigt orientere den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur, når det beslutter ikke at indlede en ekstern undersøgelse, f.eks. når en EU-institution eller et EU-organ, -kontor eller -agentur var kilden til de oprindelige oplysninger.
- (26) Kontoret bør råde over de nødvendige midler til at følge "pengesporet" med henblik på at afdække den modus operandi, der er typisk for mange former for svigagtige adfærd. Det kan i dag indhente bankoplysninger af betydning for dets undersøgelsesaktivitet, som kreditinstitutter besidder i en række medlemsstater, gennem samarbejde med og

bistand fra de nationale myndigheder. For at sikre en effektiv tilgang i hele Unionen bør forordningen præcisere de kompetente nationale myndigheders pligt til at meddele kontoret oplysninger om bank- og betalingskonti som led i deres generelle pligt til at bistå det. Dette samarbejde bør som hovedregel finde sted gennem de finansielle efterretningsenheder i medlemsstaterne. Når de nationale myndigheder yder denne bistand til kontoret, bør de handle i overensstemmelse med de relevante retsplejeregler, der er fastsat i den nationale lovgivning i den pågældende medlemsstat.

- (27) Tidlig fremsendelse af oplysninger fra kontoret med henblik på vedtagelse af forebyggende foranstaltninger er et vigtigt redskab til beskyttelse af Unionens finansielle interesser. For at sikre et tæt samarbejde på dette område mellem kontoret og Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer er det hensigtsmæssigt, at sidstnævnte har mulighed for til enhver tid at rådføre sig med kontoret med henblik på at træffe beslutning om alle hensigtsmæssige forebyggende foranstaltninger, herunder foranstaltninger til sikring af bevismateriale.
- (28) Rapporter, der er udarbejdet af kontoret, udgør i dag gyldige bevismidler i administrative eller retslige procedurer på samme måde og på samme vilkår som administrative rapporter, der er udarbejdet af de nationale administrative inspektører. Kommissionens evaluering slog fast, at denne regel i visse medlemsstater ikke i tilstrækkelig grad sikrer effektiviteten af kontorets aktiviteter. For at øge effektiviteten og den konsekvente anvendelse af kontorets indberetninger bør det fastsættes i forordningen, at sådanne indberetninger er retsgyldige i civilretlige procedurer ved de nationale domstole samt i administrative procedurer i medlemsstaterne. Reglen om ækvivalens med rapporterne fra de nationale administrative inspektører bør fortsat finde anvendelse i tilfælde af nationale strafferetlige procedurer. Det bør også fastsættes i forordningen, at de rapporter, som kontoret udarbejder i administrative og retslige procedurer på EU-plan, er gyldige bevismidler.
- (29) Kontorets mandat omfatter beskyttelse af indtægter for Unionens budget hidrørende fra egne momsindtægter. På dette område bør kontoret kunne støtte og supplere medlemsstaternes aktiviteter gennem undersøgelser, der foretages i overensstemmelse med dets mandat, koordinering af de nationale kompetente myndigheder i komplekse, tværnationale sager samt støtte og bistand til medlemsstaterne og EPPO. Med henblik herpå bør kontoret kunne udveksle oplysninger gennem Eurofiscnetværket, der er oprettet ved Rådets forordning (EU) nr. 904/2010⁹ for at fremme og lette samarbejdet i kampen mod momssvig.
- (30) Koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig i medlemsstaterne blev indført ved forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 for at skabe et effektivt samarbejde og en effektiv udveksling af oplysninger, herunder oplysninger af operationel karakter, mellem kontoret og medlemsstaterne. Evalueringen konkluderede, at de havde bidraget positivt til OLAF's arbejde. Det fremgik også af evalueringen, at der var behov for yderligere at præcisere deres rolle for at sikre, at kontoret får den nødvendige bistand til at sikre, at dets undersøgelser er effektive, mens det overlades til den enkelte medlemsstat, hvordan koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig skal organiseres, og hvilke beføjelser de skal have. I den forbindelse bør koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig kunne yde, opnå eller koordinere den nødvendige bistand til OLAF, for at det kan udføre sine opgaver effektivt, før, under eller ved afslutningen af en ekstern eller intern undersøgelse.

⁹ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

- (31) Kontorets forpligtelse til at bistå medlemsstaterne med at koordinere deres foranstaltninger til beskyttelse af Unionens finansielle interesser er et centralt element i dets mandat med henblik på at støtte grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstaterne. Der bør fastsættes mere detaljerede regler for at lette koordineringen af kontorets virksomhed og dets samarbejde på dette område med medlemsstaternes myndigheder, tredjelande og internationale organisationer. Disse regler bør ikke berøre kontorets udøvelse af de beføjelser, der er tillagt Kommissionen i særlige bestemmelser om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og samarbejde mellem disse myndigheder og Kommissionen, navnlig Rådets forordning (EF) nr. 515/97¹⁰.
- (32) Det bør endvidere være muligt for kontoret at anmode om bistand fra koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig i forbindelse med koordineringsaktiviteter samt for koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig at samarbejde indbyrdes med henblik på yderligere at styrke de eksisterende mekanismer for samarbejde om bekæmpelse af svig.
- (33) Da denne forordnings mål om at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser ved at tilpasse kontorets arbejdsgang til oprettelsen af EPPO og ved at øge effektiviteten af de undersøgelser, der foretages af kontoret, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men bedre kan nås på EU-plan gennem vedtagelse af regler om forholdet mellem kontoret og EPPO og gennem forbedring af effektiviteten af gennemførelsen af de undersøgelser, som kontoret foretager overalt i Unionen, kan Unionen derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, der er omhandlet i denne artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at styrke bekæmpelsen af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser.
- (34) Denne forordning ændrer ikke medlemsstaternes beføjelser til og ansvar for at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser.
- (35) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001¹¹ og afgav udtalelse den ...¹².
- (36) Forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed

—
VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 foretages følgende ændringer:

- (1) I artikel 1 indsættes følgende som stk. 4a:

¹⁰ Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

¹² EUT C

"4a. Kontoret etablerer og opretholder et tæt samarbejde med Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO"), der er oprettet som led i et forstærket samarbejde ved Rådets forordning (EU) 2017/1939¹³. Dette forhold skal baseres på gensidigt samarbejde og udveksling af oplysninger. Det skal navnlig sikre, at alle disponible midler anvendes til at beskytte Unionens finansielle interesser gennem deres respektive mandaters komplementaritet og den støtte, som kontoret yder EPPO.

Samarbejdet mellem kontoret og EPPO reguleres ved artikel 12c-12f."

(2) Artikel 2, nr. 4), affattes således:

"4) administrative undersøgelser" ("undersøgelser"): alle former for kontrol, inspektion eller andre foranstaltninger, som gennemføres af kontoret i henhold til stk. 3 og 4, med henblik på at nå de mål, der er fastsat i artikel 1, og i givet fald fastslå de kontrollerede aktiviteter uregelmæssige karakter. Disse undersøgelser berører ikke EPPO's eller medlemsstaternes kompetente myndigheders beføjelser til at indlede straffesager."

(3) Artikel 3 affattes således:

"Artikel 3 Eksterne undersøgelser

1. Inden for det anvendelsesområde, der er omhandlet i artikel 1 og artikel 2, nr. 1) og 3), foretager kontoret kontrol og inspektion på stedet i medlemsstaterne og – i medfør af gældende aftaler om samarbejde og gensidig bistand og enhver anden gældende retsakt – i tredjelande og internationale organisationers lokaler.
- s2. Kontrol og inspektion på stedet foretages i overensstemmelse med nærværende forordning og, i det omfang et forhold ikke er omfattet heraf, med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96.
3. Økonomiske beslutningstagere samarbejder med kontoret i forbindelse med dets undersøgelser. Kontoret kan anmode om mundtlige oplysninger, herunder gennem samtaler, og skriftlige oplysninger fra økonomiske beslutningstagere.
4. Kontoret foretager kontrol og inspektion på stedet ved fremlæggelse af en skriftlig bemyndigelse, jf. artikel 7, stk. 2, i nærværende forordning og artikel 6, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 2185/1996. Det underretter den pågældende økonomiske beslutningstager om den procedure, der gælder for kontrollen, herunder de gældende processuelle garantier, og om den pågældende økonomiske beslutningstagers pligt til at samarbejde.
5. Ved udøvelsen af disse beføjelser skal kontoret overholde de processuelle garantier, der er fastsat i nærværende forordning og i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96. I forbindelse med gennemførelsen af en kontrol og inspektion på stedet har den berørte økonomiske beslutningstager ret til ikke at fremsætte selvinkriminerende erklæringer og til at blive bistået af en person efter eget valg. Ved fremsættelsen af erklæringer under en kontrol på stedet skal den økonomiske beslutningstager have mulighed for at anvende et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor han befinder sig. Retten til at blive bistået af en person efter eget valg må ikke hindre kontorets adgang til den

¹³ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

økonomiske beslutningstagers lokaler eller unødigt forsinke påbegyndelsen af kontrollen.

6. Efter anmodning fra kontoret yder den berørte medlemsstats kompetente myndighed kontorets ansatte den nødvendige bistand, så de kan udføre deres opgaver effektivt som angivet i den skriftlige bemyndigelse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2.

Den berørte medlemsstat skal i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 sørge for, at kontorets ansatte har adgang til alle de oplysninger og al den dokumentation vedrørende de forhold, der undersøges, som viser sig at være nødvendige for at foretage en effektiv kontrol og inspektion på stedet, og at de er i stand til at sikre sig disse dokumenter eller oplysninger for at undgå enhver risiko for, at de forsvinder.

7. Hvis den berørte økonomiske beslutningstager underkaster sig en kontrol og inspektion på stedet, som er tilladt i henhold til nærværende forordning, finder artikel 2, stk. 4, i forordning (Euratom, EF) nr. 2988/95 og artikel 6, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 7, stk. 1, i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ikke anvendelse, for så vidt disse bestemmelser kræver overholdelse af national lovgivning og kan begrænse kontorets adgang til oplysninger og dokumentation på de betingelser, der gælder for nationale administrative inspektører.

Hvis kontorets ansatte konstaterer, at en økonomisk beslutningstager modsætter sig en kontrol eller inspektion på stedet, som er tilladt i henhold til denne forordning, yder den pågældende medlemsstat dem den nødvendige bistand fra de retshåndhævende myndigheder, så kontoret får mulighed for at foretage kontrollen eller inspektionen på stedet effektivt og uden unødigt forsinkelse.

Når de kompetente nationale myndigheder yder bistand i overensstemmelse med dette afsnit eller sjette afsnit, handler de i overensstemmelse med de nationale procedureregler vedrørende den berørte kompetente nationale myndighed. Hvis denne bistand kræver bemyndigelse fra en retsmyndighed i henhold til national ret, skal der anmodes om en sådan bemyndigelse.

8. Som led i sin undersøgelsesfunktion foretager kontoret kontrol og inspektion i medfør af artikel 9, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 og de regler for de enkelte sektorer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, i samme forordning i medlemsstaterne og, i overensstemmelse med aftaler om samarbejde og gensidig bistand og enhver anden gældende retsakt, i tredjelande og i internationale organisationers lokaler.
9. Under en ekstern undersøgelse kan kontoret få adgang til alle relevante oplysninger og data, uanset på hvilken databærer de er lagret, som institutioner, organer, kontorer og agenturer, der har tilknytning til det forhold, der undersøges, er i besiddelse af, hvis det er nødvendigt for at fastslå, om der har været tale om svig, bestikkelse eller anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Med henblik herpå finder artikel 4, stk. 2 og 4, anvendelse.
10. Når kontoret, inden der træffes beslutning om eventuelt at indlede en ekstern undersøgelse, råder over oplysninger, der skaber formodning om, at der foreligger svig, korrupsion eller anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, kan det underrette de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater og om nødvendigt de berørte institutioner, organer, kontorer og agenturer, jf. dog artikel 12c, stk. 1.

Uden at det berører reglerne for de enkelte sektorer som omhandlet i artikel 9, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, sikrer de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, at der træffes hensigtsmæssige foranstaltninger, som kontoret kan deltage i, i overensstemmelse med national lovgivning. De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater underretter efter anmodning kontoret om de foranstaltninger, der er truffet, og de resultater, der er opnået på grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit i dette stykke."

(4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 2 affattes således:

"2. I forbindelse med interne undersøgelser:

- (a) skal kontoret omgående og uden varsel have adgang til alle relevante oplysninger og data, uanset på hvilken databærer de er lagret, som institutioner, organer, kontorer og agenturer er i besiddelse af, og til disses lokaler. Kontoret skal have beføjelse til at kontrollere institutionernes, organernes, kontorerne og agenturerne regnskaber. Kontoret skal kunne tage kopi og få udskrifter af alle dokumenter og af indholdet af enhver databærer, som institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne er i besiddelse af, og om nødvendigt sikre sig disse dokumenter eller oplysninger for at undgå enhver risiko for, at de forsvinder
- (b) kan kontoret anmode om mundtlige oplysninger, herunder gennem samtaler, og skriftlige oplysninger fra tjenestemænd, øvrige ansatte, medlemmer af institutioner eller organer, ledere af kontorer eller agenturer eller personalemedlemmer."

(b) Stk. 3 affattes således:

"3. I overensstemmelse med artikel 3 kan kontoret foretage kontrol og inspektion på stedet hos økonomiske beslutningstagere for at få adgang til oplysninger af relevans for de forhold, som er genstand for den interne undersøgelse."

(c) Stk. 8, første afsnit, affattes således:

"Når kontoret, inden der træffes en beslutning om eventuelt at indlede en intern undersøgelse, råder over oplysninger, der skaber formodning om, at der foreligger svig, korrupsion eller anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, kan det underrette den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur. jf. dog artikel 12c, stk. 1. Den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur underretter på anmodning kontoret om de foranstaltninger, der er truffet, og de resultater, der er opnået på grundlag af disse oplysninger."

(5) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

"Generaldirektøren kan indlede en undersøgelse, når der er en tilstrækkeligt begrundet mistanke, som også kan være baseret på oplysninger fra en tredjepart eller på anonyme oplysninger, om, at der foreligger svig, korrupsion eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, jf. dog artikel 12d."

(b) I stk. 3 tilføjes følgende punktum:

"Dette stykke finder ikke anvendelse på efterforskning, der foretages af EPPO i henhold til forordning (EU) 2017/1939."

(c) Stk. 6 affattes således:

"6. Hvis generaldirektøren beslutter ikke at indlede en ekstern undersøgelse, kan han straks sende eventuelle relevante oplysninger til de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat, således at der kan træffes foranstaltninger i relevant omfang i henhold til EU-retten og national lovgivning. Hvis det er nødvendigt, underretter kontoret også den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur."

(6) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaternes kompetente myndigheder yder den bistand til kontorets ansatte, der er nødvendig, for at de kan udføre deres opgaver effektivt og uden unødigt forsinkelse."

(b) I stk. 3 indsættes følgende som andet afsnit:

"I forbindelse med forhold, der er genstand for undersøgelse, giver de finansielle efterretningsenheder, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849¹⁴, og andre relevante kompetente myndigheder i medlemsstaterne på anmodning kontoret følgende oplysninger:

(a) de oplysninger, der er omhandlet i [artikel 32a, stk. 3, i] direktiv 2015/849/EU¹⁵

(b) når det er strengt nødvendigt af hensyn til undersøgelsen, dokumentationen for transaktionerne."

(c) I stk. 3 tilføjes følgende som tredje afsnit:

"Når de nationale kompetente myndigheder yder bistand i overensstemmelse med ovenstående afsnit, handler de i overensstemmelse med eventuelle nationale procedureregler vedrørende den berørte kompetente nationale myndighed."

(d) Stk. 6, andet afsnit, affattes således:

"Ud over bestemmelsen i første afsnit kan den pågældende institution eller det pågældende organ, kontor eller agentur på et hvilket som helst tidspunkt rådføre sig med kontoret med henblik på i tæt samarbejde med dette at træffe med alle hensigtsmæssige forebyggende foranstaltninger, herunder foranstaltninger til sikring af bevismateriale, og underretter straks kontoret om en sådan beslutning."

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

¹⁵ Artikel 32a, stk. 3, vil blive indsat i direktiv (EU) 2015/849 ved Europa-Parlamentets og Rådets ændringsdirektiv (EU) 2018/XX, som der blev opnået politisk enighed om den 19. december 2017, og som forventes at blive vedtaget i de kommende måneder.

(e) Stk. 8 affattes således:

"8. "Hvis en undersøgelse ikke kan afsluttes inden 12 måneder, efter at den er blevet indledt, aflægger generaldirektøren ved udløbet af denne 12-måneders periode og hver sjette måned derefter rapport til Overvågningsudvalget, hvori årsagerne hertil og, hvis det er relevant, de planlagte afhjælpende foranstaltninger med henblik på at fremskynde undersøgelsen angives."

(7) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

(a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

"Når institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne foretager indberetning til EPPO i overensstemmelse med artikel 24 i forordning (EU) 2017/1939, kan de i stedet sende kontoret en kopi af den indberetning, der blev sendt til EPPO."

(b) Stk. 2 affattes således:

"2. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne og, medmindre den nationale lovgivning er til hinder herfor, medlemsstaternes kompetente myndigheder sender på anmodning eller på eget initiativ kontoret alle de dokumenter og oplysninger, som de er i besiddelse af, om en igangværende undersøgelse, der foretages af OLAF.

Inden indledningen af en undersøgelse fremsender de på anmodning af kontoret alle dokumenter eller oplysninger, som de er i besiddelse af, og som er nødvendige for at vurdere påstandene eller anvende kriterierne for indledning af en undersøgelse, der er fastsat i artikel 5, stk. 1."

(c) Stk. 3 affattes således:

"3. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne og, medmindre den nationale ret er til hinder herfor, medlemsstaternes kompetente myndigheder sender kontoret alle andre dokumenter og oplysninger, der anses for at være relevante, og som de er i besiddelse af, om bekæmpelse af svig, bestikkelse og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser."

(d) Som stk. 4 tilføjes:

"4. Denne artikel finder ikke anvendelse på EPPO for så vidt angår strafbare handlinger, med hensyn til hvilke den kunne udøve sin kompetence i overensstemmelse med artikel 22 og 25 i forordning (EU) 2017/1939.

Dette berører ikke EPPO's mulighed for at give OLAF relevante oplysninger om sager i overensstemmelse med artikel 34, stk. 8, artikel 36, stk. 6, artikel 39, stk. 4, og artikel 101, stk. 3 og 4, i forordning (EU) 2017/1939."

(8) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 4, tredje afsnit, affattes således:

"I behørigt begrundede tilfælde, hvor det er nødvendigt at holde undersøgelsen fortrolig, og/eller som medfører brug af undersøgelsesprocedurer, der henhører under EPPO eller en national retsmyndighed, kan generaldirektøren beslutte at udsætte opfyldelsen af forpligtelsen til at opfordre den berørte person til at fremsætte bemærkninger."

(9) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

- (a) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

Kontoret udpeger en databeskyttelsesansvarlig, jf. artikel 24, i forordning (EF) nr. 45/2001.

- (10) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

- (a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Rapporten kan ledsages af henstillinger fra generaldirektøren om de foranstaltninger, der skal træffes. Disse henstillinger skal i relevant omfang angive eventuelle disciplinære, administrative, finansielle og/eller juridiske foranstaltninger, som den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur eller de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder har truffet, og de skal navnlig angive de anslåede beløb, der skal tilbagesøges, og den foreløbige juridiske vurdering af de konstaterede faktiske forhold."

- (b) Stk. 2 affattes således:

"2. Disse rapporter og henstillinger udarbejdes under hensyntagen til de relevante bestemmelser i EU-retten og, i det omfang, det er relevant, den berørte medlemsstats nationale lovgivning.

Efter en simpel kontrol af deres ægthed udgør således udarbejdede rapporter gyldige bevismidler i civile retlige procedurer ved de nationale domstole samt i administrative procedurer i medlemsstaterne.

Rapporter, der er udarbejdet af kontoret, udgør på lige fod med og på samme vilkår som de administrative rapporter, som de nationale administrative inspektører udarbejder, gyldige bevismidler i administrative eller strafferetlige procedurer i den medlemsstat, hvor dette måtte være påkrævet. De bedømmes efter samme regler som dem, der gælder for de administrative rapporter, som de nationale administrative inspektører udarbejder, og har samme beviskraft som sådanne rapporter.

Medlemsstaterne meddeler kontoret alle bestemmelser i national lovgivning, der er relevante for tredje afsnit.

Rapporter, der er udarbejdet af kontoret, udgør gyldige bevismidler i retslige procedurer ved Unionens retsinstanser og i administrative procedurer i Unionen."

- (c) Stk. 3 affattes således:

"3. De rapporter og henstillinger, der udarbejdes efter en ekstern undersøgelse, og alle relevante dokumenter vedrørende undersøgelsen sendes til de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder i overensstemmelse med reglerne for eksterne undersøgelser og om nødvendigt til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne træffer de foranstaltninger, som resultaterne af de eksterne undersøgelser måtte kræve, og underretter OLAF herom inden en frist, der er fastsat i de henstillinger, der ledsager rapporten, og desuden på kontorets anmodning."

- (11) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

- (a) I stk. 1 tilføjes følgende punktum:

"Det kan også videresende oplysninger til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur."

(b) Stk. 3 affattes således:

"3. Medmindre den nationale lovgivning er til hinder herfor, underretter de kompetente myndigheder i tide, på eget initiativ eller på kontorets anmodning kontoret om, hvilke videre skridt der er blevet taget på grundlag af de oplysninger, de har fået tilsendt i henhold til denne artikel."

(c) Som stk. 5 tilføjes følgende:

"5. "Kontoret kan på eget initiativ eller på anmodning udveksle relevante oplysninger med Eurofiscnetværket, der er oprettet ved Rådets forordning (EU) nr. 904/2010¹⁶."

(12) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 12a

Koordineringstjenester for bekæmpelse af svig i medlemsstaterne

1. Med henblik på denne forordning udpeger medlemsstaterne en tjeneste ("koordineringstjenesten for bekæmpelse af svig") for at fremme et effektivt samarbejde og en effektiv udveksling af oplysninger, herunder oplysninger af operationel karakter, med kontoret. Hvor det er relevant, kan koordineringstjenesten for bekæmpelse af svig i overensstemmelse med den nationale lovgivning betragtes som en kompetent myndighed med henblik på denne forordning.
- s2. Inden der træffes beslutning om, hvorvidt der skal indledes en undersøgelse, yder, opnår eller koordinerer koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig på anmodning af kontoret såvel under som efter en undersøgelse den nødvendige bistand, således at kontoret kan udføre sine opgaver effektivt. Denne bistand omfatter navnlig bistand fra de nationale kompetente myndigheder, der ydes i henhold til artikel 3, stk. 6 og 7, artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 2 og 3.
3. Kontoret kan anmode om bistand fra koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig, når det udfører koordineringsaktiviteter i overensstemmelse med artikel 12b, herunder, når det er relevant, horisontalt samarbejde og udveksling af oplysninger mellem koordineringsmyndighederne for bekæmpelse af svig.

Artikel 12b

Koordineringsaktiviteter

1. I henhold til artikel 1, stk. 2, kan kontoret tilrettelægge og lette samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, institutioner, organer, kontorer og agenturer samt, i overensstemmelse med aftaler om samarbejde og gensidig bistand og enhver anden gældende retsakt, tredjelandes myndigheder og internationale organisationer. Med henblik herpå kan de deltagende myndigheder og kontoret indsamle, analysere og udveksle oplysninger, herunder operationelle oplysninger. Kontorets ansatte kan ledsage de kompetente myndigheder, der udfører undersøgelsesaktiviteter, på anmodning af disse myndigheder. Artikel 6, artikel 7, stk. 6 og 7, artikel 8, stk. 3, og artikel 10 finder anvendelse.

¹⁶ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

- s2. Kontoret kan udarbejde en rapport om de koordineringsaktiviteter, der er gennemført, og, hvis det er relevant, videresende den til de kompetente nationale myndigheder og de berørte institutioner, organer, kontorer og agenturer.
3. Denne artikel berører ikke kontorets udøvelse af de beføjelser, der er tillagt Kommissionen i særlige bestemmelser om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og samarbejde mellem disse myndigheder og Kommissionen.
4. Kontoret kan deltage i fælles efterforskningshold, der er oprettet i overensstemmelse med gældende EU-ret, og inden for denne ramme udveksle operationelle oplysninger, der er opnået i medfør af denne forordning.

Artikel 12c

Indberetning til EPPO af enhver strafbar adfærd, i forbindelse med hvilken den kunne udøve sin kompetence

1. Kontoret foretager uden unødigt forsinkelse indberetning til EPPO om enhver strafbar adfærd, i forbindelse med hvilken EPPO kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med artikel 22 og artikel 25, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1939. Indberetningen sendes på et hvilket som helst tidspunkt før eller under en undersøgelse, der foretages af kontoret.
- s2. Indberetningen skal som minimum indeholde en beskrivelse af de faktiske omstændigheder, herunder en vurdering af den skade, der er forårsaget eller sandsynligvis vil blive forårsaget, den eventuelle retlige kvalifikation og alle tilgængelige oplysninger om potentielle ofre, mistænkte og eventuelle andre involverede personer.
3. Kontoret er ikke forpligtet til at indberette åbenbart ubegrundede påstande til EPPO.
I tilfælde, hvor de oplysninger, som kontoret modtager, ikke omfatter de elementer, der er anført i stk. 2, og kontoret ikke har nogen undersøgelse i gang, kan det foretage en foreløbig vurdering af påstandene. Vurderingen foretages hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden to måneder efter modtagelsen af oplysningerne. Artikel 6 og artikel 8, stk. 2, finder anvendelse på denne vurdering.
Efter denne foreløbige vurdering foretager kontoret indberetning til EPPO, hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt.
4. Hvis den i stk. 1 omhandlede adfærd kommer frem i forbindelse med en undersøgelse, der foretages af kontoret, og EPPO indleder en efterforskning på grundlag af rapporten, fortsætter kontoret ikke sin undersøgelse af de samme faktiske omstændigheder, medmindre det er i overensstemmelse med artikel 12e eller 12f.
Med henblik på anvendelsen af første afsnit kontrollerer kontoret i overensstemmelse med artikel 12g, stk. 2, via EPPO's sagsstyringssystem, om EPPO foretager en efterforskning. Kontoret kan anmode om yderligere oplysninger fra EPPO. EPPO besvarer en sådan anmodning inden ti arbejdsdage.
5. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne kan anmode kontoret om at foretage en foreløbig vurdering af de påstande, som de modtager. Artikel 3 finder anvendelse med henblik på disse anmodninger.

6. Hvis kontoret afslutter sin undersøgelse som følge af den indberetning, der sendes til EPPO i overensstemmelse med denne artikel, finder artikel 9, stk. 4, og artikel 11 ikke anvendelse.

Artikel 12d

Ikkeoverlappende undersøgelser

Generaldirektøren indleder ikke en undersøgelse i overensstemmelse med artikel 5, hvis EPPO foretager en efterforskning af de samme faktiske omstændigheder, medmindre det er i overensstemmelse med artikel 12e eller 12f.

Med henblik på anvendelsen af første afsnit kontrollerer kontoret i overensstemmelse med artikel 12g, stk. 2, via EPPO's sagsstyringssystem, om EPPO foretager en efterforskning. Kontoret kan anmode om yderligere oplysninger fra EPPO. EPPO besvarer en sådan anmodning inden ti arbejdsdage.

Artikel 12e

Kontorets støtte til EPPO

1. I forbindelse med en efterforskning, der foretages af EPPO, og på anmodning af EPPO, jf. artikel 101, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1939, støtter eller supplerer kontoret i overensstemmelse med sit mandat EPPO's virksomhed, navnlig ved at:
 - (a) tilvejebringe oplysninger, udarbejde analyser (herunder kriminaltekniske analyser) og yde ekspertise og operationel støtte
 - (b) lette koordineringen af de kompetente nationale administrative myndigheders og EU-organers specifikke tiltag
 - (c) udføre administrative undersøgelser.
- s2. I henhold til stk. 1 skal en anmodning fremsendes skriftligt og indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, som EPPO anmoder støttekontoret om at udføre, og, hvis det er relevant, den planlagte tidsplan for deres gennemførelse. Den skal indeholde oplysninger om EPPO's efterforskning, for så vidt det er relevant for formålet med anmodningen. Kontoret kan om nødvendigt anmode om yderligere oplysninger.

Artikel 12f

Supplerende undersøgelser

1. Hvis EPPO foretager en efterforskning i behørigt begrundede tilfælde, og hvis generaldirektøren mener, at der bør indledes en efterforskning i overensstemmelse med kontorets mandat med henblik på at fremme vedtagelsen af forebyggende foranstaltninger eller finansielle, disciplinære eller administrative foranstaltninger, underretter kontoret EPPO skriftligt med angivelse af undersøgelsens art og formål.

Inden 30 dage fra modtagelsen af disse oplysninger kan EPPO gøre indsigelse mod indledningen af en undersøgelse eller udførelsen af bestemte handlinger i relation til undersøgelsen, hvis det er nødvendigt for at undgå at bringe EPPO's egen efterforskning eller retsforfølgning i fare, så længe disse grunde foreligger. EPPO underretter kontoret uden unødigt forsinkelse, når grundene til indsigelsen ikke længere gør sig gældende.

I tilfælde af, at EPPO ikke gør indsigelse inden den frist, der er fastsat i det foregående afsnit, kan kontoret indlede en undersøgelse, som det skal gennemføre i tæt samråd med EPPO.

Kontoret suspenderer eller afbryder sin undersøgelse eller undlader at udføre bestemte handlinger i relation til undersøgelsen, hvis EPPO efterfølgende gør indsigelse mod det af de samme grunde som dem, der er nævnt i andet afsnit.

- s2. Hvis EPPO meddeler kontoret, at den ikke foretager en efterforskning som svar på en anmodning om oplysninger i henhold til artikel 12d, og efterfølgende indleder en efterforskning af de samme forhold, underretter den straks kontoret herom. Hvis generaldirektøren efter modtagelsen af disse oplysninger finder, at den undersøgelse, som kontoret har indledt, bør fortsættes med henblik på at lette vedtagelsen af forebyggende foranstaltninger eller finansielle, disciplinære eller administrative foranstaltninger, finder stk. 1 anvendelse.

Artikel 12g

Samarbejdsordninger og udveksling af oplysninger med EPPO

1. Hvis det er nødvendigt for at lette samarbejdet med EPPO som omhandlet i artikel 1, stk. 4a, aftaler kontoret administrative ordninger med EPPO. Sådanne samarbejdsordninger kan omfatte praktiske detaljer vedrørende udveksling af oplysninger, herunder personoplysninger, operative, strategiske eller tekniske oplysninger og klassificerede oplysninger. De skal omfatte detaljerede ordninger om løbende udveksling af oplysninger i forbindelse med modtagelse og kontrol af påstande fra såvel kontoret som EPPO.
- s2. Kontoret har indirekte adgang til oplysninger i EPPO's sagsstyringssystem på grundlag af et hit/no hit-system. Når der konstateres et match mellem data, som kontoret har indlæst i sagsstyringssystemet, og data, som EPPO er i besiddelse af, skal dette meddeles både EPPO og kontoret. Kontoret træffer passende foranstaltninger til at give EPPO adgang til oplysninger i sit sagsstyringssystem på grundlag af et hit/no hit-system."
- (13) I artikel 16 foretages følgende ændringer:
- (a) Stk. 1, tredje punktum, affattes således:
- "Repræsentanter fra Revisionsretten, EPPO, Eurojust og/eller Europol kan opfordres til at deltage på ad hoc-basis på anmodning af Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, generaldirektøren eller Overvågningsudvalget."
- (b) Stk. 2, litra d), affattes således:
- "d) rammerne for forbindelserne mellem kontoret og institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne, navnlig EPPO."
- (14) I artikel 17 foretages følgende ændringer:
- (a) Stk. 3 affattes således:
- "3. Generaldirektøren hverken søger eller modtager instrukser fra nogen regering eller nogen institution, noget organ, kontor eller agentur ved udførelsen af sine opgaver i forbindelse med indledning og gennemførelse af eksterne og interne undersøgelser eller koordineringsaktiviteter eller i forbindelse med udarbejdelsen af rapporter vedrørende undersøgelserne eller koordineringsaktiviteterne. Hvis generaldirektøren finder, at en foranstaltning

truffet af Kommissionen skaber tvivl om hans uafhængighed, underretter han straks Overvågningsudvalget og træffer beslutning om, hvorvidt der skal anlægges en sag mod Kommissionen ved Den Europæiske Unions Domstol."

(b) Stk. 5, litra b), affattes således:

"b) tilfælde, hvor der er fremsendt oplysninger til medlemsstaternes retsmyndigheder og til EPPO."

(c) I stk. 8, første afsnit, tilføjes følgende litra e):

"e) forbindelserne med EPPO."

Artikel 2

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- s2. Artikel 12c-12f, der er omhandlet i artikel 1, nr. 12), finder anvendelse fra den dato, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 120, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/1939.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand